

**УХВАЛА
ПЕРШОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Гондорчина Василя Юрійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) пункту 4 частини другої статті 307, пункту 1 частини третьої статті 407 Кримінального процесуального кодексу України

Київ
17 січня 2024 року
№ 9-1(І)/2024

Справа № 3-216/2023(401/23)

Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Колісник Віктор Павлович (голова засідання),
Кичун Віктор Іванович (доповідач),
Філюк Петро Тодосьович,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Гондорчина Василя Юрійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) пункту 4 частини другої статті 307, пункту 1 частини третьої статті 407 Кримінального процесуального кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Кичуна В.І. та дослідивши матеріали справи, Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Гондорчин В.Ю. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність статтям 3, 6, 8, 9, частині другій

статті 19, частинам першій, другій статті 55, частині першій статті 129 Конституції України (конституційність) пункт 4 частини другої статті 307, пункту 1 частини третьої статті 407 Кримінального процесуального кодексу України (далі – Кодекс).

Відповідно до пункту 4 частини другої статті 307 Кодексу ухвала слідчого судді за результатами розгляду скарги на рішення, дії чи бездіяльність під час досудового розслідування може бути про „відмову у задоволенні скарги“.

Згідно із пунктом 1 частини третьої статті 407 Кодексу за наслідками апеляційного розгляду за скаргою на ухвали слідчого судді чи ухвали суду про обрання запобіжного заходу у виді тримання під вартою, про зміну іншого запобіжного заходу на запобіжний захід у виді тримання під вартою, а також про продовження строку тримання під вартою, постановлені під час судового провадження в суді першої інстанції до ухвалення судового рішення по суті, суд апеляційної інстанції має право „залишити ухвалу без змін“.

На думку Гондорчина В.Ю., „суд апеляційної інстанції без направлення справи для проведення досудового розслідування відмовив мені у праві на справедливий судовий розгляд справи, у якій я є потерпілим і у якій я маю право на відповідну правову процедуру (що є складовою принципу Верховенства права, що є ознакою правової держави) з’ясування усіх обставин справи компетентним органом досудового розслідування, оголошення підозри, пред’явлення обвинувачення винуватим особам. Також, судами першої та апеляційної інстанції привласнено повноваження органу досудового розслідування, що суперечить ст. ст. 3 (в частині порушень пріоритетності прав і свобод людини і громадянина), 6 (в частині привласнення судом прав органу досудового розслідування), ч.2 19 Конституції України (в частині дії за межами наданих повноважень.)“.

Обґрунтовуючи неконституційність оспорюваних приписів статей 307, 407 Кодексу, Гондорчин В.Ю. посилається на окремі приписи Конституції України,

Кодексу, Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод 1950 року, а також на судові рішення у своїй справі.

2. Розв'язуючи питання про відкриття конституційного провадження у справі, Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга має містити обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих приписів) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга є прийнятною, зокрема, за умов її відповідності вимогам, визначеним статтями 55, 56 цього закону (абзац перший частини першої статті 77); Конституційний Суд України відмовляє у відкритті конституційного провадження, визнавши конституційну скаргу непринятною, якщо її зміст і вимоги є очевидно необґрунтованими (частина четверта статті 77).

Із аналізу конституційної скарги та долучених до неї матеріалів убачається, що автор клопотання не навів аргументів про неконституційність пункту 4 частини другої статті 307, пункту 1 частини третьої статті 407 Кодексу, а лише висловив незгоду із законодавчим регулюванням, що не можна вважати належним обґрунтуванням тверджень щодо неконституційності оспорюваних приписів статей 307, 407 Кодексу у розумінні пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Отже, Гондорчин В.Ю не дотримав вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 62, 77, 83, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Гондорчина Василя Юрійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) пункту 4 частини другої статті 307, пункту 1 частини третьої статті 407 Кримінального процесуального кодексу України на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала є остаточною.

**ПЕРША КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**